

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü

COĞRAFYA DERGİSİ

Sayı 25, Sayfa 1-13, İstanbul, 2012

Basılı Nüsha ISSN No: 1302-7212

Elektronik Nüsha ISSN No: 1305-5144

FLORİSTİK BÖLGELER AÇISINDAN TRAKYA'NIN BİTKİ TOPLULUKLARI

Plant communities of Thrace in terms of floristic regions

Prof. Dr. Yusuf DÖNMEZ

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü

Doç. Dr. Duran AYDINÖZÜ

Kastamonu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Kastamonu
daydinozu@kastamonu.edu.tr

Fatma BÜYÜKOĞLAN

Orhangazi Lisesi Coğrafya Öğretmeni, Maltepe, İstanbul.
fatmabuyukoglan@gmail.com

Doç. Dr. B. Ünal İBRET

Kastamonu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Kastamonu.
bibret@kastamonu.edu.tr

Alındığı tarih: 02.07.2012; Kabul tarihi: 15.01.2013

Özet

Trakya Yarımadası iklim, toprak şartları ve bitki toplulukları açısından geçiş özelliği taşır. Yarımada, sahip olduğu bitki çeşitliliğiyle bitkiler üzerine araştırma yapan pek çok bilim insanının ilgisini çekmiş, günümüze kadar yapılan çalışmalarda Trakya, flora bölgesi açısından farklı kategorilerde değerlendirilmiştir. Flora bölgeleri ve bitki çeşitliliği açısından Trakya'nın genel durumunun detaylı bir şekilde ortaya konulması amacıyla Trakya'nın bitki örtüsü ile ilgili daha önce yapılmış olan akademik çalışmalardaki farklı görüşler, tarafımızdan yerinde yapılan gözlemlerle karşılaştırılarak bir sonuca varılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Trakya, Yıldız Dağları, Flora Bölgesi, Bitki Örtüsü, Bitki Türleri

Abstract:

Thrace peninsula, has the characteristic of transition region in terms of climate, soil conditions and plant communities. The peninsula has attracted the attention of many scientists with the plant communities it reserves, and the area has been evaluated under different categories in terms of flora region within the scope of the studies carried out so far. In this study, a variety of ideas stated in the academic studies regarding the vegetation of

the Thrace peninsula so as to present the general condition of Thrace in terms of flora regions and plant diversity in detail were compared to our field observations in order to come to a conclusion.

Keywords: Thrace, Yıldız Mountains, Flora region, Vegetation, Plant Species.

Giriş:

İnceleme sahasımız olan Trakya, Türkiye'nin yedi coğrafi bölgesinden biri olan Marmara Bölgesini meydana getiren Istranca ve Ergene bölümlerinin tamamı, Çatalca – Kocaeli bölümünün hemen hemen yarısı (Çatalca Yarımadası), Güney Marmara bölümünün ise Gelibolu Yarımadası'na tekabül eden kısmının bir araya gelmesiyle oluşur (Darkot, 1955:141-149), (Şekil 1).

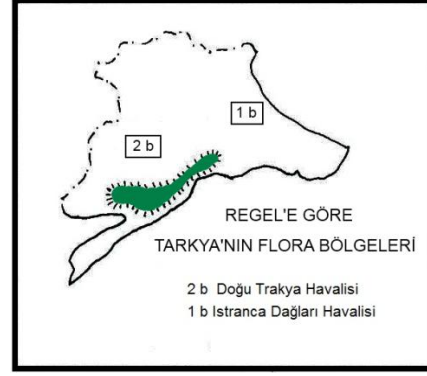
Şekil 1: İnceleme Sahasının Lokasyon Haritası

Flora bölgeleri açısından Trakya'yı Davis, Istranca dağlarını Avrupa- Sibirya Bölgesi'nin Öksin sahasına, güney Trakya'yı Avrupa-Sibirya Bölgesinin Balkan bölümüne, Gelibolu Yarımadası'nı Akdeniz sahasına (Davis, 1965:16-17), (şekil 2); Gaussen bütünüyle Akdeniz flora sahasına (Gaussen, 1954); Mattfeld, Orta Avrupa, Kolşik, Akdeniz ve Anadolu step vejetasyonunun bir arada bulunduğu bölgeye (Mattfeld, 1929:34); Turril Orta Avrupa ile Akdeniz arasındaki geçiş tipine (Turril, 1929:3); Regel bütünüyle Doğu Akdeniz Bölgesi'nin kuzey kısmına, Ergene Havzası'nı step sahasına (Regel, 1963:41) dahil etmektedir (şekil 3).

FLORİSTİK BÖLGELER AÇISINDAN TRAKYA'NIN BİTKİ TOPLULUKLARI

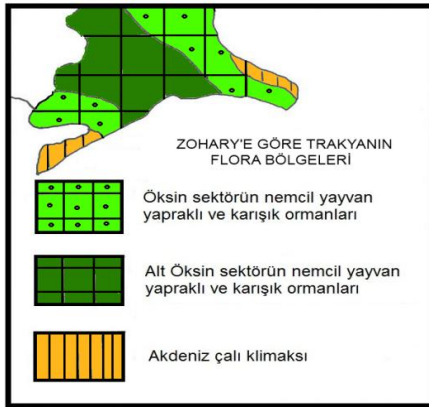

Şekil 2: Davis'e Göre Trakya'nın Flora Bölgeleri.

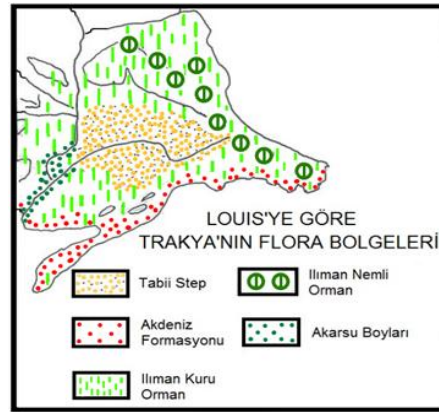

Şekil 3: Regel'e Göre Trakya'nın Flora Bölgeleri

Walter Istranca dağlarını Orta Avrupa Kolşik kayın ormanı, Ergene Havzası'nı tahrip edilmiş orman stebi, Enez ile İstanbul arasındaki kıyı kesimini Akdeniz sahasına (Walter, 1963:21); Hermann Istrancaların kuzey yüzündeki ormanları güneybatı Öksin kenar ormanlarına (Hermann, 1936: 7,8,19) ; Zohary, Istranca dağları ile Ganos ve Kuru dağlarını, Öksin sektörünün nemcil yayvan yapraklı karışık ormanlarına, Ergene Havzası'nı Alt Öksin sektörün meşe-gürgen karışık orman sahasına (sub.Euxinion Carpino- Querceta), Gelibolu Yarımadası'nı Akdeniz çalı klimaksına (Zohary, 1933:124), (şekil 4); Louis, Istranca dağlarının kuzey yüzlerini, ılıman nemli orman sahasına, Ergene Havzası'nı doğal step sahasına, Ergene Havzası'nı kuzeyden ve güneyden çevreleyen plato sahalalarıyla,Trakya'nın Karadeniz kıyıları'nı ılıman kuru orman sahasına,Trakya'nın Marmara Denizi ve Saros Körfezi kıyılarıyla Gelibolu Yarımadası'nı Akdeniz formasyonuna (Louis, 1939: 104), (şekil 5) ve Browicz, Trakya'nın kuzeyini Öksin sahasına (Browicz, 1982: 3-4) dahil etmektedirler.

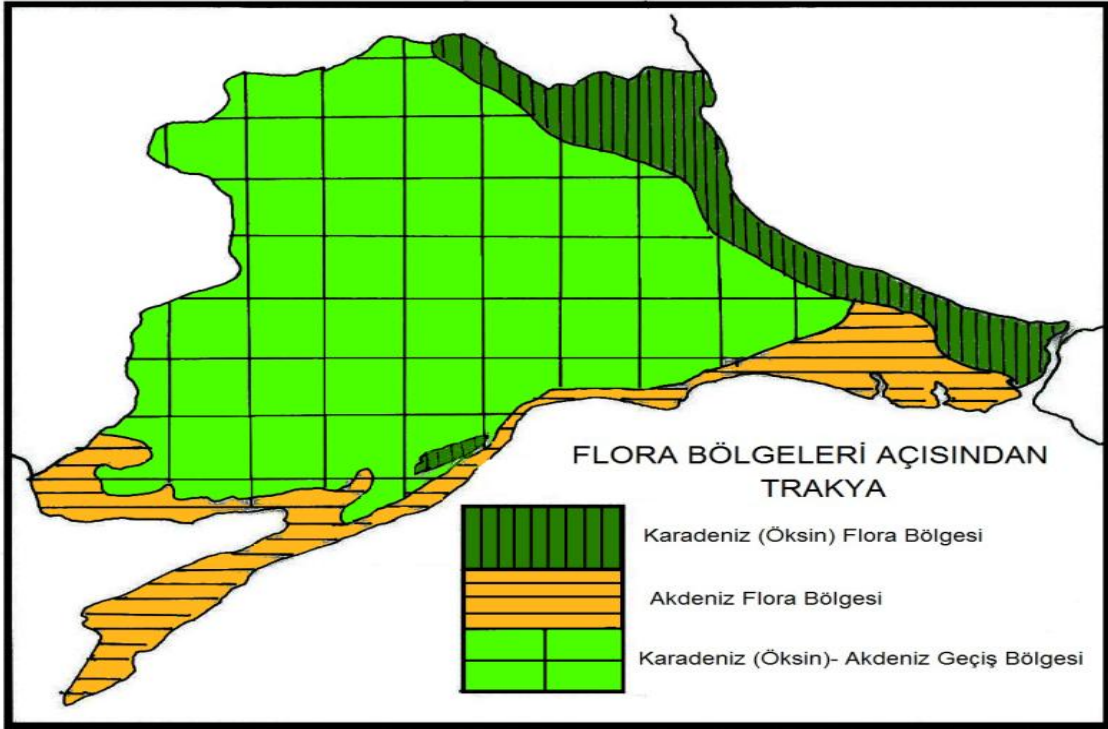
Şekil 4: Zohary'e Göre Trakya'nın Flora Bölgeleri.

Şekil 5: Louis'e Göre Trakya'nın Flora Bölgeleri.

Anlaşılabacağı gibi yukarıda sözü edilen araştırmacıların fikirleri arasında farklılıklar vardır. Trakya'daki flora bölgeleri hakkında bu araştırmacıların, bizim de katıldığımız, birleştikleri ortak görüş, Istranca dağlarının Öksin-Kolşik veya nemli orman sahasına (Davis, Mattfeld, Walter, Hermann, Zohary, Louis, Browicz); Gelibolu Yarımadası'nın Akdeniz florasına (Davis, Walter, Zohary, Louis) ait olduklarıdır.

Buna karşılık Ergene Havzası'nın Davis'in step görünümü, Mattfeld, Regel ve Louis'in ise step sahası olduğu hakkındaki görüşleri, Dönmez'in doktora çalışmasıyla Ergene Havzası'nın doğal step alanı olmayıp, ormanların tahrip edilmesiyle oluşmuş antropojen step sahası olduğunu kanıtlamasıyla, geçerliliğini yitirmiş olmalıdır. Bu görüşler içinde bize yakın olanı bazı farklılıklarla, Zohary ve Louis'in görüşleridir. Zohary'nin Öksin sektörün nemcil yayvan yapraklı karışık orman sahası olarak belirttiği kesimler, Istranca ve Ganos dağlarının kuzey yamaçları ile güney yamaçların zirveye yakın kesimleri için geçerlidir; bu floristik sahaya Ganos dağlarının güney yüzleriyle Kuru dağlarının da dahil edilmesi; Louis'in Ergene Havzası'nı doğal step, Trakya'nın Karadeniz kıyıları ılıman kuru orman sahası olarak belirtmesi gerçeğe uymaz. Ganosların güney yamaçlarıyla Kuru dağları, elemanlarının çoğunu Akdeniz türlerinin oluşturduğu kuru ormanlarla kaplıdır. Trakya'nın Karadeniz kıyıları ise çoğunu nemcil türlerin oluşturduğu, içine az sayıda maki elemanlarının karıştığı psödomaki topluluğunun yayılış alanıdır. Çoğu botanikçi (Davis, Mattfeld, Walter, Hermann, Zohary, Browicz) olan araştırmacıların yaptıkları bu değerlendirmelerden farklı olarak, Dönmez, coğrafi bir yaklaşımla Trakya'yı nemli ormanlar, kuru ormanlar, antropojen step ve maki-psödomaki sahalarına ayırmaktadır. Dönmez bunlardan nemli ormanlar ve psödomaki topluluklarını Karadeniz (Öksin) Flora Bölgesi'nin, kuru ormanlar ve maki topluluklarını da Akdeniz Flora Bölgesi'nin karşılığı olarak kabul etmektedir (Dönmez, 1990: 115). Bu değerlendirmede esas alınan floristik bölgeler, Karadeniz (Öksin), Akdeniz ve Karadeniz (Öksin)- Akdeniz geçiş bölgeleridir (şekil 6).

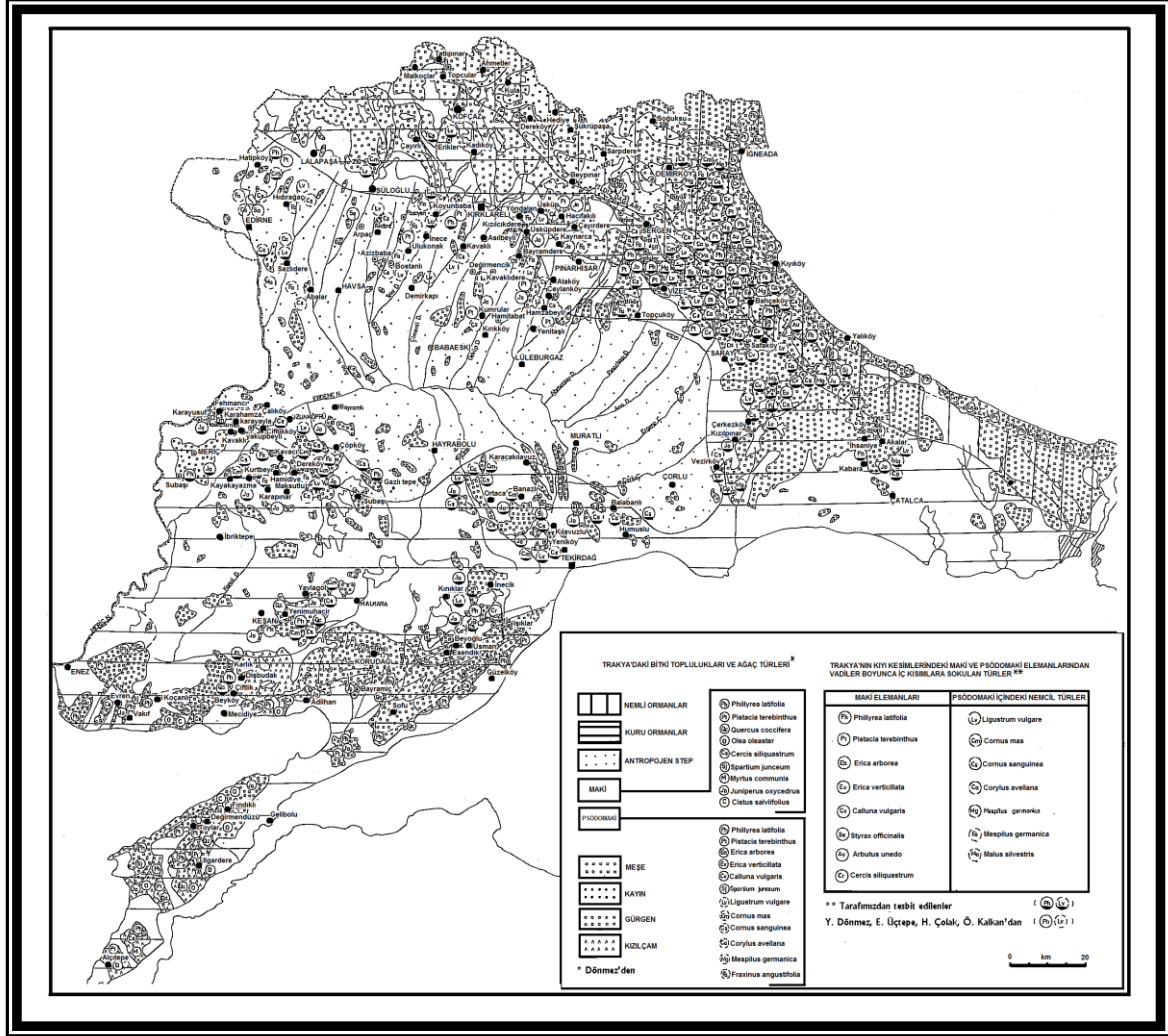

Şekil 6: Flora Bölgeleri Açısından Trakya.

1. Materyal ve Metot

Son yıllarda Trakya'da Dönmez'in yönlendirmesiyle yaptığımız çalışmalarla Trakya bitki coğrafyasındaki eksiklikleri gidermeye, ulaşılamayan kesimleri daha detaylı incelemeye

çalıştık. Özellikle dağlık kütleler üzerinden kuzey - güney yönünde alınan kesitlerden geçirilerek bitki numuneleri toplanmış ve toplanan numunelerin teşhisi ile bitki türlerinin dağılışı haritada numunelerin alındıkları yerlere konulması suretiyle açıklanmaya çalışılmıştır. Bunun yanında sahada yapılan diğer çalışmalarını da göz önünde bulundurarak, ot formasyonu dışında, Trakya'da yayılış gösteren bitki toplulukları floristik bölgeler açısından yeniden değerlendirilmiştir (şekil 7).

Şekil 7: Trakya'daki Bitki Türlerinin Dağılışı.

Bulgular:

1- Karadeniz (Öksin) Flora Bölgesi:

Kuzeyde Istranca dağlarının, güneyde Ganos dağlarının kuzey yamaçları içine alan bu flora bölgesi, Dönmez'in Trakya'nın bitki örtüsü haritasındaki nemli orman sahalarıyla örtüşür. Bu haritada Istrancalar üzerindeki nemli orman sınırının tespitinde esas olarak *Fagus orientalis* ve kısmen de *Rhododendron ponticum*'un yayılışı esas alınmıştır. Bu dağlar üzerinde yayılış gösteren nemli ormanlar, Davis'e göre Avrupa-Sibirya Bölgesi'nin Öksin alanına aittir. Davis tarafından Öksin Alanı'nın karakteristik türleri olarak gösterilen başta *Fagus orientalis*, *Acer campestre*, *Alnus glutinosa*, *Carpinus betulus*, *Carpinus orientalis*, *Corylus avellana*, *Rhododendron ponticum*, *Mespilus germanica*, *Quercus petraea*, *Q. hartwissiana*, *Q. robur*, *Sorbus torminalis* (Davis, 1965: 16-17), Istrancaların kuzey yamaçları üzerinde mevcut olduğu gibi, bu dağların zirveden 500-600 metrelere kadar

güney yamaçlarında da yaygındır. Bu nedenle Istrancaların bu yükseltideki güney yüzlerinde yayılış gösteren ormanlar ile Ganos dağlarının kuzey yüzlerinin yüksek seviyelerinde yayılış gösteren *Carpinus betulus*, *Quercus petraea*, *Q. frainetto*, *Tilia tomentosa*, *Corylus avellana*, *Cornus sanguinea* ve özellikle Ganoslardaki varlığı son yıllarda tespit edilen *Fagus orientalis* ve refakatçi bitkisi olan *Ilex aquifolium* ve *Taxus baccata*, *Acer platanoides*, *A. hyrcanum*, *Ruscus hypoglossum*, *Quercus hartwissiana*, *Q. robur*, *Euonymus latifolia* gibi nemcil bitki türlerinden oluşan (Çoban, 2004: 47-58), Trakya'nın bu kesimini de Karadeniz (Öksin) Flora Bölgesi'ne dahil etmek gerekir. Ganos dağlık kütleleri üzerindeki nemli ormanların yayılışı, Istrancalardaki duruma ana hatlarıyla benzerlik gösterir. Ganoslarda kuzey yüzde zirveden 400-300metrelere kadar inen nemli ormanlar, güney yüzde zirveye kadar sokulan akarsuların kabul havzalarında da görülür.

Trakya'da Bulunan Karadeniz (Öksin) Bölgesi'ne Ait Ağaç ve Çalı Türleri:

Fagus orientalis, *Quercus petraea*, *Q. hartwissiana*, *Q. robur*, *Q. frainetto*, *Q. virgiliana* (Zohary'ye göre *Quercus pontica* doğu Öksin, *Q. petraea*, *Q. frainetto* ve *Q. virgiliana* batı Öksin türleridir (M.Zohary, 1.cilt, s.356)), *Tilia tomentosa*, *Tilia rubra* subsp. *caucasica*, *Carpinus betulus*, *Castanea sativa*, *Acer trautvetteri*, *A. platanoides*, *Alnus glutinosa*, *Fraxinus angustifolia*, *Taxus baccata*; *Rhododendron ponticum*, *Daphne pontica*, *Mespilus germanica*, *Laurocerasus officinalis*, *Corylus avellana*, *Corylus colurna*, *Staphylea pinnata*, *Buxus sempervirens*, *Ilex aquifolium*, *Sorbus torminalis*, *Sorbus aucuparia*, *Vaccinium arctostaphylos*, *Crataegus microphylla*, *Hypericum calycinum*, *Pyracantha coccinea*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Lonicera orientalis*, *Ligustrum vulgare*, *Ulmus glabra*, *U. campestris*, *Sambucus nigra*, *Euonymus europeus*, *E. Latifolia*, *Viburnum orientalis*, *V. Lantana*, *Frangula alnus*, *Celtis australis* ve *Malus sylvestris* (Sözü edilen türlerin büyük çoğunluğunu Davis ve Browicz Öksin, Zohary ise Öksin-hyrcanian elemanları olarak kabul etmektedirler).

Davis bu türlerden *Fagus orientalis*, *Quercus petraea*, *Q. hartwissiana*, *Q. robur*, *Q. frainetto*, *Tiliarubra*, *T. tomentosa*, *Carpinus betulus*, *Castanea sativa*, *Alnus glutinosa*, *Fraxinus angustifolia*, *Rhododendron ponticum*, *Daphne pontica*, *Mespilus germanica*, *Laurocerasus officinalis*, *Corylus avellana*, *C. Colurna*, *Staphylea pinnata*, *Buxus sempervirens*, *Ilex aquifolium*, *Sorbus torminalis* ve *Vaccinium arctostaphylos*'u Öksin elemanı olarak (Davis, 1965: 17-18); Browicz, *Fagus orientalis*, *Quercus hartwissiana*, *Carpinus betulus*, *Castanea sativa*, *Alnus glutinosa*, *Rhododendron ponticum*, *Daphne pontica*, *Mespilus germanica*, *Staphylea pinnata*, *Ilex aquifolium* ve *Vaccinium arctostaphylos*'u Öksin, *Quercus frainetto*'yu Balkan-Orta Avrupa, *Tilia rubra*'yı Kafkas ve *Sorbus torminalis*'i Avrupa-Sibirya elemanı olarak (Browicz, 1982: Cilt 1-6); Regel, *Fagus orientalis*, *Rhododendron ponticum*, *Ilex aquifolium* ve *Vaccinium arctostaphylos*'u Öksin, *Carpinus betulus*'u Orta Avrupa ve *Corylus avellana*'yı Batı Avrupa elemanı olarak; Zohary ise *Quercus petraea* (*Quercus iberica*), *Q. hartwissiana*, *Q. robur*, *Q. frainetto*, *Tilia tomentosa* (*Tilia argentea*), *T. rubra*, *Acer platanoides*, *A. trautvetteri*, *Rhododendron ponticum*, *Daphne pontica*, *Corylus avellana*, *C. Colurna*, *Staphylea pinnata*, *Ilex aquifolium*, *Sorbus torminalis*, *S. aucuparia*, *Vaccinium arctostaphylos*, *Pyracantha coccinea*, *Cornus mas*, *Lonicera orientalis*, *Ligustrum vulgare*, *Hypericum calycinum*, *Ulmus glabra*, *U. campestris*, *Sambucus nigra*, *Ostrya carpinifolia*, *Euonymus latifolius*, *E. europeus* ve *Viburnum orientale*'yi Öksin, *Fagus orientalis*, *Carpinus betulus*, *Castanea sativa*, *Alnus glutinosa*, *Fraxinus angustifolia* (*Fraxinus excelsior*), *Taxus baccata*, *Mespilus germanica*, *Laurocerasus officinalis*, *Buxus sempervirens*, *Crataegus microphylla*, *Malus sylvestris*, *Frangula alnus*, *Celtis australis* ve *Viburnum lantana*'yı Öksin-Hyrcanian tür olarak kabul etmektedirler (Zohary, 1933: 566-577).

2- Akdeniz Flora Bölgesi:

Güney Trakya'da, Ganos dağlarının güney yamaçları, Kuru dağları ve Gelibolu Yarımadası bütünüyle Akdeniz Bölgesi'ne dahildir. Istranca dağlarını kaplayan bitki örtüsünün floristik yapısı üzerinde araştırmacıların fikirleri arasında büyük birlik olmamasına

karşılık, bu konuda Güney Trakya hakkındaki görüşleri aynıdır. Davis, Walter, Zohary ve Louis, Trakya'nın güney kesimini, Akdeniz Flora Bölgesi içinde ele almaktadırlar. Dönmez'in, mevcut iklim şartlarının ancak kserofit bir bitki örtüsünün gelişmesine imkan verdiği için, kuru orman sahaları olarak ayırt ettiği bu bitki toplulukları, Ganosların kuzey yüzlerinin yüksek kesimlerinde mevcut nemli ormanlar sahası dışında, Ganosların kuzey ve güney eteklerindeki plato sahalarında, bütün Kuru dağları üzerinde ve Gelibolu Yarımadası'nda yaygındır.

Kuru ormanların hakim elemanı Ganoslar üzerinde *Quercus pubescens*, *Q. infectoria*, *Carpinus orientalis*; Kuru dağları ve Gelibolu Yarımadası üzerinde *Pinus brutia*, *Quercus ithaburensis*, *Q. infectoria*, *Q. Pubescens*'dir. Her iki dağlık kütleinin ve Gelibolu Yarımadası'nın orman tahrip sahaları maki formasyonu ile kaplıdır (Dönmez, 1985).

Güney Trakya'da Bulunan Akdeniz Flora Bölgesine Ait Ağaç ve Çoğunluğu Maki Elemanı Çalı Türleri:

Pinus brutia, *Quercus ithaburensis*, *Q. infectoria*, *Fraxinus ornus*, *Carpinus orientalis*, *Arbutus andrachne*, *A. unedo*, *Erica verticillata*, *E. arborea*, *Cistus salviifolius*, *C. creticus*, *Myrtus communis*, *Phillyrea latifolia*, *Olea oleaster*, *Pistacia terebinthus*, *Styrax officinalis*, *Quercus coccifera*, *Spartium junceum*, *Laurus nobilis*, *Jasminium fruticans*, *Cercis siliquastrum*, *Osyris alba*, *Rhus cotinus*, *R. Coriaria*, *Rhamnus oleides*, *R. alaternus*, *Juniperus oxycedrus*, *Calycotome villosa* ve *Lonicera etrusca*. Davis, yukarıda belirtilen türlerden *Carpinus orientalis* (ona göre Öksin bitkisi) dışındakileri Akdeniz elemanı (Davis, 1965: 18-21); Browicz, *Quercus infectoria* ve *Q. pubescens*'i Sub-Mediterran elemanı, bir Öksin türü olarak gördüğü *Acer campestre* subsp. *pleicarpum*'a karşılık *A. campestre* subsp. *campestre*'yi ve yukarıda Trakya'da adı geçen türlerin geri kalanlarını Akdeniz elemanı (Browicz'e göre *Carpinus orientalis* kuraklığa *Carpinus betulus*'tan daha dayanıklı daha sıcak, güneşli ve kalkerli sahalarda yetişen bir türdür. Ona göre, *Acer campestre* subsp. *pleicarpum* Öksin, *Acer campestre* subsp. *campestre* ise, kurak ve güneşli ortamların (Akdeniz) bitkisidir. *Quercus infectoria* ve *Q. pubescens*'i sub-Mediterran eleman olarak kabul eden Browicz'den biraz farklı olarak bizim görüşümüz, özellikle *Quercus infectoria*'nın bir maki elemanı gibi tipik bir Akdeniz türü olduğudur. Zira bu tür Trakya'da Gelibolu yarımadası ve Kuru dağları üzerindeki kızılçam ormanlarının tahrip edildiği yerlerde, maki elemanlarından ayırt edilemeyecek görünüşte yoğun bir yayılış göstermektedir. Aynı şekilde ülkemizde Akdeniz ikliminin hüküm sürdüğü her yerde *Quercus infectoria* maki elemanlarıyla birlikte maki formasyonunu oluşturur.

Deyim yerindeyse *Quercus infectoria*, makinin kışın yapraklarını döken bir elemanıdır. Browicz de *Q. infectoria*'yı yarı herdem yeşil diye nitelemekte ve Schwarz'a atfen *Quercus infectoria* subsp. *infectoria*'yı batılı, *Q. infectoria* subsp. *boissieri*'yi de doğulu olarak belirtmekte; bunlardan ilkinin Batı, Kuzey ve Güney Anadolu'da yayılış gösterdiğini, Trakya'da ise genellikle 1,5-2 metre boyundaki makilik alanlarda ve kızılçam ormanlarının alt katında yayılış gösterdiğini kaydetmektedir (Browicz, 1982: 1.cilt, 36-38); Regel (Regel, 1963: 27-32) ve Zohary (Zohary, 1933: 1.cilt, 135-138; 2.cilt, 505-550) ise Trakya'daki türlerin hemen tamamını Akdeniz elemanı olarak kabul etmektedirler.

3-Karadeniz (Öksin)-Akdeniz Geçiş Bölgesi Florası:

Bu kesim geniş anlamıyla Ganos ve Kuru dağlarının kuzey, Istranca dağlarının ise güney eteklerindeki plato sahalarını ve bu yerler arasında kalan Ergene Havzası'nı içine alır. Gerek kuzeydeki gerek güneydeki platolar sahası, Louis ve Dönmez'e göre kuru orman sahasıdır. Zohary Ergene havzasını Alt Öksin sektörün yayvan yapraklı karışık ormanları olarak ayırt eder. Davis ise haritasında "?" diye işaretlediği Ergene Havzası'nı "step görünüşlü, ancak kesinlikle İran-Turan olmayan" diye vasıflandırır.

Davis'in bu görüşü yerindedir. Nitekim İran-Turan Flora Bölgesi'nin karakteristik orman formasyonunu oluşturan *Juniperus excelsa*, *J. communis*, *Quercus infectoria* subsp.

boisseri, Q. libani, Q. brantii, Acer monpessulanum, Pistacia eurycarpa, Sorbus persia, S. umbelata, Acer tataricum ve Cotoneaster (Anşin, 1987: 318-339) gibi türlerden Trakya'da sadece Acer tataricum (Zohary'ye göre Acer tataricum bir Öksin-hyrcanian türdür (Zohary, 1. cilt, s.367) mevcuttur.

Bizden önceki araştırmacıların floristik bölge ayırımında Trakya için katıldığımız görüşleri, Trakya'nın kuzeyinin Öksin (Karadeniz) sahasına, güneyinin Akdeniz sahasına ait olduğudur. Buna karşılık Ergene Havzası ve çevresindeki plato sahaları için ileri sürülen görüşler, yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi çelişkilidir. Dönmez başkanlığında Trakya'da son on yıldır sürdürdüğümüz araştırma gezilerinde elde edilen sonuçlar ve yeni bulunan bitki türleri göz önünde bulundurularak, bu sahanın floristik bölge açısından Karadeniz (Öksin) flora bölgesiyle Akdeniz flora bölgesi arasında bir geçiş sahası olduğudur. Marmara iklimi, Karadeniz ile Akdeniz iklimleri arasında bir geçiş tipi olduğuna göre, bitki örtüsünün şekillenmesinde iklimin hakim eleman oluşu nedeniyle, Marmara bölgesinin dolayısıyla Trakya'nın bitki topluluklarının da Karadeniz ve Akdeniz flora bölgeleri arasında bir geçiş tipi olması doğaldır. Nitekim aşağıda bütün ayrıntılarıyla ortaya konacağı gibi, kuzey kesimden, Ligustrum vulgare, Corylus avellana, Cornus mas, C. sanguinea, Fraxinus angustifolia, Quercus petraea, Q. robur gibi Karadeniz (Öksin) elemanları Kırklareli, Lüleburgaz, Babaeski, Pehlivan köy, Edirne, Havsa'ya kadar; Pistacia terebinthus, Cistus salviifolius, Phillyrea latifolia, Quercus coccifera, Q. infectoria, Juniperus oxycedrus, Styrax officinalis, Spartium junceum, Cercis siliquastrum, Carpinus orientalis gibi Akdeniz elemanları da (Bu türlerden Quercus coccifera, Phillyrea latifolia, Juniperus oxycedrus, Pistacia terebinthus ve Cistus salviifolius, makinin en kurakçıl ve soğuğa en dayanıklı, dolayısıyla makinin kıyıda en yükseğe çıkan türleridir) güney kesimden, vadiler boyunca Keşan, Malkara, Hayrabolu, Meriç, Uzunköprü ve Edirne dolaylarına kadar Trakya'nın iç kesimlerine sokulmuştur.

Sonuç:

Trakya'da; yapılan bu çalışma ile diğer floristik bölümlerden farklı olarak, genel ifade yerine, hangi türlerin Trakya'nın nerelerinde yayılış gösterdiğinin ortaya konmasıdır. Zira Trakya, İç Anadolu Bölgesi ölçüsünde deniz etkisinin iç kesimlere girmesini ve bitkilerin yayılışını engelleyecek, kuzey ve güneyinde dağ sıralarına sahip olmadığı gibi, Doğu Anadolu bölgesi gibi yüksek ve kütleli bir yapıda da değildir. Trakya'nın kuzeyindeki Yıldız (Istranca) dağları 1030 m'yi, güneydeki Ganoslar 945 m'yi aşmaz. Dolayısıyla Trakya, Akdenizli türlerin kuzeye, Karadenizli türlerin güneye yayılmalarına imkan verecek basık bir topografyaya sahiptir. Kuzeyde Istrancaları, kuzeybatı güneydoğu yönünde yaran Pabuçdere ve Kazandere gibi akarsuların açtığı vadilerin varlığı, bu dağların doğuya doğru yükseltilerinden kaybetmesi ve Çatalca Yarımadası'nın topoğrafik yapısının çevresine oranla alçak oluşu; güneyde ise 725 m. yüksekliğindeki Kuru dağlarının batıya doğru giderek alçalması, Meriç oluğunun varlığı ve Trakya'nın İç Anadolu, Doğu Anadolu kadar karasal olmaması (Aydınöz, 2009: 204), deniz etkisinin Trakya'nın iç kesimlerine sokulmasına imkan verir. Ganos kütesinin kuzey yamaçlarında Fagus orientalis, Quercus petraea, Q. hartwissiana, Carpinus betulus gibi nemcil türlerin varlığı, Istranca dağlarının kuzeyin nemli havasının iç kesimlere ulaşmasını tam olarak önleyemediğini aksettirir.

Trakya'nın güneyinde yayılış gösteren maki elemanları içine, seyrek de olsa Ligustrum vulgare, Cornus mas, C. sanguinea, Fraxinus angustifolia, Corylus avellana gibi nemcil Karadeniz türlerinin; Trakya'nın kuzeyindeki ormanlarda orman altını oluşturan yukarıda belirtilen nemcil Karadeniz türlerinin arasına, azınlıkta olarak Pistacia terebinthus, Erica arborea, Arbutus unedo, Calluna vulgaris ve Phillyrea latifolia gibi bazı maki elemanlarının karışmış olması, yukarıda açıklanmaya çalışılan durumun sonucudur. Nitekim Ligustrum vulgare, Corylus avellana, Cornus mas, C. sanguinea, Fraxinus angustifolia, Quercus petraea, Q. robur gibi Karadeniz (Öksin) elemanları, kaynağını Istrancalardan alan ve Midye'de denize dökülen Pabuçdere ve Kazandere'nin açtığı vadiler boyunca Vize, Pınarhisar, Kırklareli ve Edirne dolaylarına kadar sokulma imkanı bulmuştur. Pistacia terebinthus, Phillyrea latifolia, Juniperus oxycedrus, Styrax officinalis gibi maki elemanları Edirne ve Kırklareli dolaylarına, Meriç oluğu boyunca sokulmuş olabileceği gibi, bu türlerin yukarıda

belirtilen nemcil Karadeniz türleriyle birlikte, Pabuçdere ve Kazandere vadileri yoluyla da buralara yayılmış olabilirler. Nitekim Karadeniz kıyılarındaki psödomakiyi oluşturan bu türler, sayıları azalmış olmakla beraber, kıyılardan iç kesimlere doğru süreklilik içindedir. Kaynağını yine Istrancalardan alan ve Kastro körfezinde Karadeniz'e dökülen, daha kuzeydeki Bulanıkdere vadisi boyunca psödomakinin birkaç türü (*Mespilus germanica*, *Cornus mas*, *C.sanguinea*, *Corylus avellana* ve *Erica verticillata*) yayılış göstermekte, ancak gerisinde yükselen ve iç kesimlere geçit vermeyen bu kesimdeki Istranca dağları engeli nedeniyle, bu türler iç kesimlere sokulamamakta, dar kıyı bölgesine bağlı kalmaktadır. Buna karşılık Pabuçdere ve Kazandere vadilerinin, Istranca kütesinin kuzeybatı-güneydoğu yönünde uzanan güney akları boyunca aynı yönde açılmış olması, deniz etkisinin iç kesimlere sokulmasına imkan vermektedir.

Istranca dağlarıyla Çatalca Yarımadası'nın yüksek kesimleri *Fagus orientalis* ormanlarıyla kaplı olduğu halde, bu kütleler arasındaki alçak boyun sahası *Quercus petraea*, *Q. frainetto* ve *Carpinus betulus* ormanlarıyla örtülüdür. Kıyılardan iç kesimlere sokulan psödomaki elemanları, kayın sahalarına oranla yağışı daha az, ancak daha sıcak bir ortam olan meşe ve gürgen ormanlarının alt katını oluşturur. Pabuçdere, Kazandere ve bunların kollarının açmış olduğu vadiler boyunca yayılış gösteren başlıca türler *Pistacia terebinthus*, *Phillyrea latifolia*, *Arbutus unedo*, *Erica arborea*, *E.verticillata*, *Calluna vulgaris* ve *Spartium junceum* gibi maki elemanlarıyla, *Ligustrum vulgare*, *Mespilus germanica*, *Cornus mas*, *C.sanguinea*, *Corylus avellana*, *Fraxinus angustifolia* ve *Malus silvestris*'den oluşan Karadenize özgü çalılardır. Karadeniz etkisinin daha ağır basmasının sonucu olarak nemcil türler çoğunlukta, maki elemanları azınlıktadır.

Ergene havzasının kuzey ve güneyindeki platolar sahasında maki ve psödomaki elemanlarının sokulduğu yerler; Babaeski, Pehlivan köyü, Muratlı ve Çerkezköy çevreleridir. En yaygın türler, *Pistacia terebinthus*, *Phillyrea latifolia*, *Juniperus oxycedrus*, *Cercis siliquastrum*, *Ligustrum vulgare*, *Cornus mas*, *C.sanguinea*, *Corylus avellana* ve *Mespilus germanica*'dır.

Trakya'nın güney kıyılarında yayılış gösteren maki formasyonunun bazı elemanları, yine vadiler boyunca Trakya'nın iç kısımlarına sokulmuştur. Kuru dağlarının yükseltisinin azaldığı ve daha parçalı olduğu batı kesiminde açılmış olan vadiler ve özellikle Meriç oluğu boyunca yayılış gösteren türler *Pistacia terebinthus*, *Phillyrea latifolia*, *Juniperus oxycedrus*, *Styrax officinalis*, *Quercus coccifera*'dır. Bu türler kıyı kesiminden Edirne dolaylarına kadar, dağınık fakat süreklidirler. Buna karşılık Ganos dağlarının parçalı olmayan topografyası, bu türlerin içerilere sokulmasına engeldir. Kütlenin kuzey eteklerinde Yenice ve Dereköy civarında tespit ettiğimiz *Cercis siliquastrum*, *Phillyrea latifolia*, *Juniperus oxycedrus*'un varlığı, Tekirdağ güneyindeki Çanaklıdere vadisi boyunca sokulan Marmara denizi etkisine bağlanabilir.

Güney Trakya kıyılarından iç kesimlere sokulan maki elemanlarının arasına, azınlıkta olarak *Ligustrum vulgare*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Fraxinus angustifolia*, *Corylus avellana* ve *Mespilus germanica* karışır. Bu türler daha çok Meriç'e karışan küçük derelerin vadi içlerinde yoğunlaşır. Uzunköprü güneyinde Dereköy, Maksutlu ve Gazallı Tepe arasındaki sahayı kaplayan *Quercus frainetto* topluluğunun alt katında tespit ettiğimiz çalı topluluğu, dere içlerinde *Ligustrum vulgare*, *Cornus mas*, *C.sanguinea*, *Fraxinus angustifolia* gibi nemcil türlerden, sırtlarda ise *Phillyrea latifolia*, *Juniperus oxycedrus* gibi kurakçıl türlerden oluşur. Edirne kuzeyinde ve Havsa güneybatısında bulduğumuz *Mespilus germanica*, *Cornus mas*, *C.sanguinea*, *Corylus avellana* ve *Fraxinus angustifolia* gibi nemcil türler, yine Meriç'e karışan dere içlerinde yaygındır.

A-Ergene Havzası ve Çevresindeki Platolarda Mevcut Karadeniz (Öksin) Flora Alanına Ait Türler ve Buldukları Yerler:

1-Ligustrum vulgare: Edirne civarındaki Sazlıdere vadisinde, Eskikumlar mevkiinde, Kavaklıdere vadisinde, Demirkapı köyü kuzeydoğusundaki Kuru sırtında, Hıdırağa Köyü

civarında, Araklı deresi vadisinde, Bostanlı köyü merasında, Büvet dere ve Kavaklıdere vadilerinde (Kalkan, 1992), Kırklareli-Pınarhisar-Lüleburgaz arasındaki Düztepe güneyinde, Bağlardüzü mevkiinde, Babaeski-Kumrular arasındaki Üsküpdere köyü güneydoğusunda (Üçtepe, 1993) Pehlivanköyde, Ortaca-Banarlı arasında, Yeniköy-Kılavuzlu-Humuslu çevrelerinde, Veliköy ve Örenler köyünde, Uzunköprü güneyindeki Dereköy, Maksutlu ve Gazallı Tepe çevresinde (Aydınözü, 2009), Kayalı barajı çevresinde, Dereköy civarında (Bilgiç, 2006)

2-Corylus avellana: Edirne'nin kuzeyindeki alüvyal tabanda, Edirne'nin doğusundaki Eski kumlar mevkiinde, Sazlıdere vadisinde (Kalkan, 1992), Ortaca, Banarlı, Yeniköy, Kılavuzlu, Humuslu çevrelerinde ve Havsa güneybatısında (Aydınözü, 2009);

3-Mespilus germanica: Edirne'nin doğusunda Eskikumlar mevkiinde (Kalkan, 1992), Edirne'nin kuzeyinde ve Havsa güneybatısında, Veliköy-Örenler arasında (Aydınözü, 2009);

4-Cornus mas: Hatipköy Korusunda, Üsküp - Pınarhisar arasında (Dönmez, 1990), Ataköy Korusunda (Üçtepe, 1993), Meriç-Olacak-Söğütağacı civarında (Çolak, 1994), Pınarhisar güneyindeki Ceylanköy korusunda, Vize-Pınarhisar arasında, Sofular köyü civarında, Yeniköy, Ortaca, Banarlı ve Kabaca çevrelerinde;

5-Cornus sanguinea: Edirne'nin kuzeyindeki alüvyal tabanda, Edirne'nin doğusunda Eskikumlar mevkiinde, Sabuncubağları-Paşaçayırı arasında, Sazlıdere, Akardere ve Bağlar vadilerinde, Abalar köyü güneyinde, Köydere vadisinde, Bostanlı köyü merasında, Hıdırağa Köyü civarında, Büvet dere, Aralık gölü ve Kavaklıdere vadilerinde (Kalkan, 1992), Kırklareli kuzeyindeki Hacıfakılı köyü korusunda, Düztepe güneyindeki ağaçlandırma sahasında, Ceylanköy korusunda, Bağlardüzü mevkiinde, Taşlı sırtta, Kumrular köyü kuzeyindeki Çiftlik tepede, Üsküpdere köyü güneydoğusundaki sırtta (Üçtepe, 1993), Pınarhisar civarındaki Ataköy korusunda ve Sofular Köyü civarında, Babaeski, Kumrular, Pehlivanköy, Ortaca, Banarlı, Yeniköy, Kılavuzlu, Humuslu, Veliköy, Örenler arasında, Uzunköprü güneyindeki Dereköyde, Maksutluda, Gazallı tepede, Havsa güneybatısında, Malkara-Keşan arasında (Aydınözü, 2009), Kavaklıdere kabul havzasında, Maksutlu köyü civarında (Çolak, 1994), Kayalı barajı civarında, Vize-Saray-Cevizliköy arasında, Ahmetpaşa köyü güneyinde, Yaylagöne köyü civarında, Dereköy civarında, Kınıklar köyü civarında (Bilgiç, 2006);

6-Fraxinus angustifolia: Edirne'nin kuzeyindeki alüvyal tabanda, Abalar köyünde, Köydere vadisinde, Edirne doğusundaki Büvetdere vadisinde, Sabuncubağlarında, Paşaçayırı çiftliği civarında, Azatlı köyü batısında, Demirkapı köyü kuzeyinde, Bostanlı köyü merasında (Kalkan, 1992), Kırklareli batısında, Koyunbaba köyü korusunda, İnce köyü civarında, Kuru sırtında, Kavaklıdere köyü civarında, Ataköy korusunda, Üsküpdere güneydoğusundaki sırtta ve Öküzcüeğreği sırtında, Kaynarca güneybatısındaki Bağlardüzü mevkiinde (Üçtepe, 1993), Babaeskide, Kumrular köyünde, Pehlivanköyde, Ortaca-Banarlı arasında, Yeniköyde, Kılavuzlu ve Humuslu civarında, Veliköy-Örenler arasında, Uzunköprü güneyinde, Dereköy'de ve Gazallı tepede (Aydınözü, 2009), Maksutlu köyü civarında (Çolak, 1994), Kavaklıdere kabul havzasında, Uzunköprü-Meriç-Yörücek arasında, Vize güneyinde, Cevizliköy- Topçuköy arasında, Vize-Saray arasında, Anaderenin yukarı çıkırında (Bilgiç, 2006) Vize-Pınarhisar arasında, Sofular civarında, Doğanca mevkiinde;

7-Quercus robur: Hıdırağa köyü kuzeybatısındaki sırtta, Sayalar sırtında, Çakıllık sırtında, Eskikumlar mevkiinde, Orhaniye-Sazlıdere vadisinde, Paşayeri köyü güneybatısındaki koruda, Edirne'nin kuzeyindeki alüvyal tabanda, Arpaç köyü güneydoğusundaki orman kalıntılarında, Ulukonak köyü batısında, Bostanlı köyü merasında, Arızbaba köyü güneydoğusundaki Bağlıkkırı sırtında, Bostanlıdere vadisinde, Demirkapı köyü kuzeydoğusundaki Kuru sırtında (Kalkan, 1992), Kumrular köyü civarında, İnce civarında, Koyunbaba köyü civarında, Üsküpdere köyü güneydoğusundaki Öküzcüeğreği sırtında (Üçtepe, 1993), Veliköyde, Ecemoba köyünde, Kabaca-Akalan arasında, Taşağıl mevkiinde, Kumrular, Pehlivanköy, Akarca ve Yeniköy civarında, Karacakılavuz mevkiinde, Ortaca çevresinde, Yörükler-Ortaca arasında (Aydınözü, 2009), Taptık köyü korusunda, Hatipköy korusunda, Edirne'nin güneyinde Tatarlıköy ve Orhaniye köyleri korularında (Dönmez, 1990);

8-*Quercus petraea*: Kumrular köyü kuzeyindeki Çiftliktepede (Üçtepe, 1993), Vize güneyinde, Vize güneybatısındaki Cevizliköy-Topçuköy arasında, Vize-Saray arasındaki Anaderenin yukarı çıkırında (Bilgiç, 2006), Kabaca çevresinde, Kabaca-Akalan arasında, Pehlivan köyü, Yeniköy civarında (Aydınöz, 2009), Ataköy ve Ceylanköy korularında;

9-*Quercus frainetto*: Hıdırağa köyü civarında, Paşayeri güneybatısındaki koruda, Musabeyli köyü kuzeybatısında, Arpaç köyü civarında, Demirkapı köyü kuzeydoğusundaki sırta (Kalkan, 1992), Kavaklıdere ve Değirmenderenin kabul havzalarında, Akardere-Bayramlıdere arasındaki sırta, Lefeci deresi-Cambaz deresi-Mandaçamuru deresi arasındaki sırtlarda, Subaşı köyü deresi çevresindeki tepelik alanlarda, Hamidiye köyü güneydoğusundaki tepelerde, Maksutlu köyü civarında, Karapınar köyü civarında, Kurtbey köyü civarında, Rahmanca ve Kavaklı köyleri civarında (Çolak, 1994), Koyunbaba köyü civarında, Kaynarca'nın güneybatısındaki Bağlardüzü mevkiinde, Karahıdır köyü civarında, Hacıfakılı köyü civarında, Düztepe güneyindeki ağaçlandırma sahasında, Bayramdere köyü civarında, Üsküpdere köyü güneydoğusunda, Ataköy Yumrutepe güneyinde ve Ataköy korusunda, Ceylanköy batısında Koru sırtında, Kumrular köyü kuzeyindeki Çiftlik tepede, Yündalan köyü civarında, Kavaklı köyü civarında, Öküzçüğüreği sırtında, Kızılıkdere köyü civarında, Hamitabat kuzeybatısındaki Harmanlıklar sırtında (Üçtepe, 1993), Ecemoba köyünde, Kızılınar-Büyükçavuşlu arasında, Veliköy-Örenli arasında, Kabaca-Akalan arasında, Pehlivan köyünde, Kuştepede, Doğanca mevkiinde, Yeniköy civarında, Pehlivan köyü-Akarca arasında (Aydınöz, 2009), Hayrabolu çevresindeki koruluklarda, Safaalan kuzeyinde ve batısında (Dönmez, 1990), Vize güneybatısındaki Cevizliköy-Topçuköy arasında, Vize-Saray arasında Anaderenin yukarı çıkırında (Bilgiç 2006);

10-*Quercus hartwissiana*: Vize-Saray arasında (Bilgiç 2006);

11-*Sorbus torminalis*: Vize-Saray arasında (Bilgiç 2006), Ataköy korusunda, Kabaca çevresinde, Çukurpınar civarında, Kabaca-Akalan arasında, Sofular civarında, Vize-Sergen arasında, Safaalan-Saray-Bahçeköy arasında;

12-*Sorbus aucuparia*: Sofular-Saray-Bahçeköy arasında;

13-*Hypericum calycinum*: Pınarhisar civarında Ataköy korusunda (kendi tespitlerimiz);

14-*Tilia tomentosa*: Eskikumlar mevkiinde (Kalkan, 1992);

15-*Tilia plathyphyllos*: Banarlı civarında, Kabaca-Akalan arasında, Karasu deresi vadi içlerinde;

16-*Carpinus betulus*: Vize-Saray-Cevizliköy arasında, Cevizliköy-Topçuköy arasında (Bilgiç 2006); Safaalan civarında (Dönmez, 1990);

17-*Ulmus campestris*: Taptık köyü korusunda, Hatıpköy korusunda, Edirne'nin güneyinde Tatarlıköy ile Orhaniye köyleri korularında, Hayrabolu çevresindeki koruluklarda (Dönmez, 1990);

18-*Salix fragilis*: Edirne'nin kuzeyindeki alüvyal tabanda, Azatlı köyü batısında, Bostanlı köyü merasında, Arızbaba köyü civarında, Kavakdere vadisinde, Demirkapı köyü kuzeyinde, Aralık gölü vadisinde (Kalkan, 1992), Kavacık köyü civarında, Karapınar köyü, Kavakayazma köyü ve Kurtbey köyü vadi içlerinde, Alıçdere ve Kamışlıdere vadilerinde, Kocadere, Karacaosmandere ve Kocaçaydere vadi içlerinde (Çolak, 1994), Banarlı civarında, Yeniköy civarında, Kumrular köyü civarında, Humuslu-Balaban arasında, Veliköy civarında;

19-*Euonymus europea*: Yeniköy civarında, Kabaca-Akalan arasında, Sofular-Saray-Bahçeköy arasında;

20-*Euonymus latifolia*: Sofular köyü civarında;

21-*Acer trautvetteri*: Sofular-Saray-Bahçeköy arasında;

22-*Daphne pontica*: Kabaca-Akalan arasında Karasu deresi vadisinde;

23-*Frangula alnus*: Sofular-Saray-Bahçeköy arasında;

B-Ergene Havzası ve Çevresindeki Platolarda Mevcut Akdeniz Flora Bölgesi'ne Ait Türler ve Buldukları Yerler:

1-Styrax officinalis: Edirne 'nin güneydoğusundaki Arpaç ve Küküler köyü korusunda (Kalkan, 1992);

2-Cistus salviifolius: Pınarhisar güneyindeki Ataköy korusunda, Ceylanköy korusunda, Üsküpdere köyü güneydoğusundaki sırtta (Üçtepe, 1993), Veliköy, Örenli, Humuslu, Balaban, Yeniköy ve Kılavuzlu civarında;

3-Pistacia terebinthus: Edirne doğusundaki Ulukonak korusunda (Kalkan, 1992), Kırklareli batısındaki Koyunbaba korusunda, Hacıfakılı korusunda, Düztepe güneyindeki ağaçlandırma sahasında, Pınarhisar güneyindeki Ataköy korusunda, Ceylanköy korusunda, Kumrular köyü kuzeyindeki Çifliktepede ve Öküzcüeğreği sırtında, Hamitabat kuzeybatısındaki Harmanlıklar sırtında (Üçtepe, 1993) Hatipköy korusunda, Vize kuzeyinde Karakacak mevkiinde (Dönmez, 1990), Babaeski- Kumrular arasında (Aydınözü, 2009), Vize-Sergen arasında, Safaalan- Saray – Bahçeköy arasında (Bilgiç, 2006), Yeniköy civarında, Taşağıl mevkiinde, Karamesutlu civarında;

4-Quercus coccifera: Keşan doğusundaki koruluklarda (Dönmez, 1990), Yaylagöne Köyü civarında (Bilgiç, 2006);

5-Cercis siliquastrum: Hayrabolu deresinde (Dönmez, 1990), Ortaca –Banarlı arasında, Kılavuzlu – Balanlı- Humuslu arasında, Ganosların kuzey eteklerindeki Yenice ve Dereköy civarında;

6-Phillyrea latifolia: Kırklareli kuzeyindeki Düztepe ağaçlandırma sahasında, Pınarhisar güneyindeki Ataköy korusunda (Üçtepe, 1993), Yaylagöne köyü civarında (Bilgiç, 2006), Vize kuzeyinde Karakacak mevkiinde, Keşan doğusunda (Dönmez, 1990), Kızılpınar, Veliköy, Örenler ve Ecemoba köylerinde, Ganosların kuzeyindeki Yenice ve Dereköy'de;

7-Juniperus oxycedrus: Olacak-Meriç arasında, Meriç kasabası civarında (Çolak, 1994), Keşan doğusundaki koruluklarda, Keşan kuzeyindeki Paşayığit korusunda, Yaylagöne köyü civarında, Dereköy civarında, Kınıklar köyü civarında (Bilgiç, 2006), Kırklareli kuzeyindeki Hacıfakılı korusunda, Düztepe ağaçlandırma sahasında, Pınarhisar güneyindeki Ataköy ve Ceylanköy korularında, Kumrular köyü kuzeyindeki Çiftliktepe'de, Üsküpdere köyü güneydoğusundaki sırtta, Öküzcüeğreği sırtında, Bayramdere köyü civarında, Hamitabat kuzeybatısındaki Harmanlıklar sırtında (Üçtepe, 1993), Babaeski-Kumrular arasında, Pehlivan köyü'de, Ortaca'da, Banarlı'da, Kılavuzlu'da, Balanlı'da, Humuslu'da, Kızılpınar'da, Veliköy'de ve Örenli'de (Aydınözü, 2009), Vize kuzeyinde Karakacak mevkiinde, Keşan doğusunda (Dönmez, 1990), Ganosların kuzeyindeki Yenice ve Dereköy çevresinde;

8-Spartium junceum: Ortaca'da, Banarlı'da, Kızılpınar'da, Veliköy'de, Örenler'de ve Ecemoba'da (Aydınözü, 2009);

9-Rhus cotinus: Öküzcüeğreği sırtında, Kaynarca güneybatısındaki Bağlardüzü mevkiinde (Üçtepe, 1993), Pehlivan köyü ve Çilingoz civarında (Aydınözü, 2009), Hatipköy korusunda (Dönmez, 1990), Vize- Sergen arasında, Sofular, Saray, Bahçeköy arasında;

10-Jasminium fruticans: İbriktepe köyü civarında (Çolak, 1994), Hıdırağa köyü civarında, Eskikumlar mevkiinde, Sazlıdere vadisinde, Bostanlı köyü merasında (Kalkan, 1992), İnce ve Koyunbaba köyü civarında, Düztepe kuzeyindeki ağaçlandırma sahasında (Üçtepe, 1993), Veliköy-Örenli arasında, Humuslu- Balaban arasında, Pehlivan köyü civarında, Karamesutlu-Taşağıl arasında, Pehlivan köyü-Akarca arasında, Ortaca civarında, Kılavuzlu mevkiinde, Sofular civarında, Vize-Sergen arasında (Aydınözü, 2009), Vize-Saray-Cevizlik köyü arasında, Kınıklar köyü civarında (Bilgiç, 2006), Pınarhisar güneyindeki Ataköy ve Ceylanköy korularında, Pehlivan köyü-Akarca arasında, Karamesutlu civarında, Veliköy-Örenli arasında, Sofular köyü civarında, Vize-Sergen arasında;

11-Lonicera etrusca: Eskikumlar mevkiinde, Sazlıdere vadisinde (Kalkan, 1992), Kabaca çevresinde, Ecemoba köyü civarında;

12-Genista tinctoria: Kabaca çevresinde, Ortaca civarında, Banarlı çevresinde, Taşağıl mevkiinde, Pehlivan köyü civarında, Kızılpınar-Büyükçavuşlu arasında, Veliköy civarında, Sofular köyü civarında, Veliköy civarında, Sofular-Saray-Bahçeköy arasında;

13-Colutea : Vize-Sergen arasında.

KAYNAKLAR

ASAN, A. Yarı, C. 1993, "Trakya'da Botanik Gezileri", *Ekoloji Dergisi*, Nisan-Mayıs-Haziran, Sayı 7: 27, İzmir.

ÇOBAN, A. 2004, "Ganos Dağlarındaki Kayın Kalıntılarıyla Yeni Bitki Türleri", *Türk Coğrafya Dergisi*, Sayı,42, İstanbul.

DARKOT, B. 1955, *Türkiye'nin Coğrafi Bölgeleri Hakkında (Sur Les Regions Reographiques de la Turquie)*, İstanbul.

REGEL, C.V. 1963, *Türkiye Vegetasyonuna Genel Bir Bakış*, İzmir.

YARCI, C. 2000, "Demirköy (Istranca Dağları /Trakya Bölgesi) ve Civarının Orman Vegetasyonu", *Ekoloji Dergisi*, Cilt 9, Sayı 35: 14, İzmir.

AYDINÖZÜ, D. 2009, "Barındırdığı Bitki Varlığı Açısından Trakya'nın Karasallık Derecesi", *Kastamonu Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 17: 204, No:1, Kastamonu.

ÜÇTEPE, E. 1993, "Kırklareli-Lüleburgaz Arasındaki Orman Kalıntıları", İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye Coğrafyası Anabilim Dalı, İstanbul, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

HERMANN, F. 1936, "Die Pflanzendecke des Strandsha-Gebirges", *Feddes Repertorium*, Beihefte, Dalhem bei Berlin: 7, 8, 19.

ÇOLAK, H. 1994, "Uzunköprü-Meriç-Yörücek Arasındaki Sahada Orman Kalıntıları", İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye Coğrafyası Anabilim Dalı, İstanbul, ((Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

GAUSSEN, H. 1954, *Geographie des Planthes*, Paris.

LOUIS, H. 1939, *Das Natürliche Pflanzenkleid Anatoliens Geographisch Gesehen* Stuttgart: 104.

WALTER, H. 1963, *Anadolu'nun Vegetasyon Yapısı*, Ankara.

MATTFELD, J. 1929, "Die Planzengeographische Stellung Ost-Trakiens", *Verhandlungen des Botanischen Vereins der Provinz Brandenburg* 71: 34.

BROWICZ, K. 1982, *Chorology of Trees and Shrubs in South-West Asia and Adjacent Regions*, Warszawa, 1.cilt: 3-4.

ZOHARY, M. 1933, *Geobotanical Foundation of Middle East*, Stuttgart, 1. Cilt: 124.

KALKAN, Ö. 1992, "Edirne Çevresindeki Orman Kalıntıları", İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye Coğrafyası Anabilim Dalı, İstanbul, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

DAVIS, P. H. 1965, *Flora of Turkey and East Aegean Islands*, 16-17,Edinburg.

ANŞİN, R. 1987, "Türkiye'nin Flora Bölgeleri ve Bu Bölgelere Yayılan Asal Vegetasyon Tipleri", *K.Ü. Dergisi*, Orman Fakültesi, cilt:6, Sayı 2, Trabzon: 318-339.

BİLGİÇ, T. 2006, "Tatar Akçaağacı'nın (Acer tataricum) Trakya'daki Dağılışı", Balıkesir Ü. Sosyal Bilimler Enst. Coğrafya Anabilim Dalı, Balıkesir, (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).

TURRIL, W. B. 1929, *The Plant Life of the Balkan Peninsula*, : 3, Oxford.

Dönmez, Y. 1990, *Trakya'nın Bitki Coğrafyası*, İ.Ü. Yayın No.3601, İstanbul:11